

hr. statsministeren om at ville tilkendegive samtlige resortministerier den afgørende betydning af, at ingen udgift afholdes, og at intet arbejde, der har udgift for statskassen tilføje, bortset fra den ovennævnte, stærkt begrænsede undtagelse, påbegyndes, før den pågældende sag har passeret den parlamentariske kontrol.

Finansudvalget vil være hr. statsministeren taknemlig for at erfare, hvad der videre foretages fra statsministerens side i anledning af ovenstående.

Jensen-Broby.

Til statsministeren.

Statsministeriet. København, den 1. oktober 1948.

Med udgangspunkt i en folketingets finansudvalg forelagt bevillingssag har finansudvalget i en skrivelse til undertegnede statsminister fremhævet, at udvalget må tillægge det afgørende betydning, at der ikke fra administrationens side foretages økonomiske dispositioner, der savner bevillingsmæssig hjemmel ved finansudvalgets tilslutning, idet det må være en forudsætning for, at finansudvalgets tilslutning — med dermed følgende ansvarsfrihed for administrationen — kan erstatte den lovmæssige bevilling, at ethvert bevillingsspørgsmål — bortset fra rene nødretstilfælde — forelægges for udvalget og opnår dettes tilslutning, forinden udgiften kan afholdes.

Udvalget har derfor anmodet mig om at tilkendegive samtlige ressortministerier den afgørende betydning af, at ingen udgift afholdes, og at intet arbejde, der har udgift for statskassen til følge, bortset fra den ovennævnte stærkt begrænsede undtagelse, påbegyndes, før den pågældende sag har passeret den parlamentariske kontrol.

Idet jeg herved gør ministrene bekendt med folketingets finansudvalgs henvendelse, skal jeg hertil føje følgende.

Det er efter det gældende system for udarbejdelse af finanslov og tillægsbevillingslov en praktisk talt uundværlig orden, at administrationen, når forholdene kræver, at der disponeres over statsmidler på en måde, der sædvanligvis forudsætter ny bevilling eller forøget bevilling, og på den anden side ikke tillader, at en sådan afventes, kan forelægge sagen for folketingets — i givet tilfælde begge tingenes — finansudvalg. Det må imidlertid synes indlysende, at forudsætningen for, at man kan begære tilslutning fra partiernes repræsentanter i finansudvalget til foretagelse af en sådan disposition, må være, at sagen forelægges på et så tidligt tidspunkt, at den da ikke faktisk er afgjort eller afgørelsen i afgørende grad præjudiceret. Der kan naturligvis, som af finansudvalget anført, forekomme tilfælde, hvor sagen haster så stærkt, at afgørelsen end ikke kan afvente finansudvalgets behandling, og hvor administrationen derfor må handle på egen hånd. Men i sådanne tilfælde bør der ved forelæggelsen for bevillingsmyndighederne gøres rede for den af administrationen truffne beslutning og for de omstændigheder, der har medført, at administrationen disponerede uden bevillingsmæssigt grundlag eller uden at have indhentet udvalgets tilslutning. Jeg føler mig overbevist om, at disse retningslinier også hidtil er blevet fulgt fra administrationens side, men på den givne anledning skal jeg henstille til Dem at indskærpe, at de nøje må iagttages af de Dem underlagte styrelser.

HANS HEDTOFT.

Rundskrivelse til ministrene.